

विश्र संवृत्तो । प्रकाशं । भो । चित्तं क्व एदं ।

राजा । कथं चित्रं ।

सानुमती । अहंपि दाणिं अवगदत्था । किं उण जहलिहि
दाणुभावी एसो ।

राजा । वयस्य । किमिदमनुष्ठितं पौरोभाग्यं ।

दर्शनसुखमनुभवतः साक्षादिव तन्मयेन हृदयेन ।

स्मृतिकारिणा त्वया मे पुनरपि चित्रीकृता कान्ता ॥ १४८ ॥

इति वाष्पं विहरति ।

सानुमती । पुष्पावरविरोही अपुष्पो एसो विरहमग्गो ।

राजा । वयस्य । कथमेवमविश्रान्तदुःखमनुभवामि ।

प्रजागरात्खिलोभूतस्तस्याः स्वप्ने समागमः ।

वाष्पस्तु न ददात्येनां द्रष्टुं चित्रगतामपि ॥ १४९ ॥

सानुमती । सव्वहा पमज्झिदं तुए पच्चदेसडुक्खं सउन्दलाए ।

प्रविश्य

चतुरिका । जेडु जेडु भट्टा । वहिआकरणउअं गेण्हिअ इदोमुहं
पत्थिदम्हि ।

राजा । किं च ।

चतुरिका । सो मे हत्थादो अन्तरा तरलिआडुदिआए देवीए
वसुमदीए अहं एव्व अज्जउत्तस्स उवणाइस्संति सबलकूारं गहि
दो ।

विदूषकः । दिट्ठिआ तुमं मुक्का ।

चतुरिका । जाव देवीए विडबलमं उत्तरीअं तरलिआ मोचे
दि । ताव मए णिव्वाहिदो अत्ता ।